

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 28.000

Letna inozemstvo Lir 40.000

Letna inozemstvo, USA dol. 30

Poštno čekovni račun: štev. 11234499

Leto XXXVIII. - Štev. 46 (1926)

Gorica - četrtek, 27. novembra 1986 - Trst

Posamezna številka Lir 600

Pričenja se čas adventa

V nedeljo 30. novembra bomo stopili v adventni čas. Beseda advent po naše pomeni prihod. Ves adventni čas (štiri adventne nedelje) se bomo pripravljali na Jezusov prihod v sveti božični noči.

Začetek adventnega časa je tudi začetek novega cerkvenega leta, ki je vabilo k novemu poglobljenemu doživljanju našega odrešenja v Kristusu in Cerkvi. Kristus je s svojim naukom in svojo osebo tako bogat in tako za naš čas, da ga bomo z veseljem znova odkrivali in stopali za njim.

Življenje je božji klic vsakomur izmed nas, da izpolni svoje življenjsko poslanstvo, da živi svoj življenjski poklic. Tudi v tem adventu, ki je priprava na praznik rojstva velikega kačipota skozi življenje v večnost, Kristusa, naj bi se dali poučiti, naj bi iskali njegove steze, vsak v svojem življenjskem poklicu. Hoja za Bogom, če je prava, pa vedno vodi k miroljubnosti, dobrohotnosti, razumevanju. Povsod: v družinah, med sosedi, v narodih in med narodi.

Advent je čas prebujanja iz neke otopelosti, ki misli, da imamo časa na pretek, a ga je vsak dan manj. Je čas pripravljenosti za vsako dobro. Je čas pripravljenosti na zaključek našega življenjskega poklica, če je taka božja volja. Jezus nas vsekakor opozarja na budnost, kajti Sin človekov lahko pride kadarkoli. Spodbuja nas k občujnosti in nam pravi, da moramo biti pripravljeni na njegov prihod.

Odložimo zato dela teme — hodimo pošteno!

Prvi papeževi dnevi na Dalinem vzhodu

»Moja potovanja,« je dejal sv. oče zastopnikom raznih verstev, ki so ga po maši pozdravili, »so v prvi vrsti pomembna za katoliška občestva po vsem svetu; nadalje hočem po njih navezati iskren in lojalni dialog z drugimi verstvi; in končno želim vse ljudi dobre volje razpoložiti, da se spoprimejo z velikimi izzivi današnjega časa.«

V MESTU PODHRANJENIH

Papež Janez Pavel II. je prispel v Dako, prestolnico države Bangladeš, v sredo 19. novembra ob 9. uri zjutraj po devetih urah nepretrganega poleta. Na letališču ga je pozdravil državni predsednik general Eršad; od tam se je odpeljal na stadion ob robu mesta in tam med sv. mašo posvetil 18 novih mašnikov, ki so se tako priključili 186 duhovnikom, kateri delujejo v tej izrazito muslimanski državi, saj je muslimanov od 100 milijonov prebivalstva kar 85 %, kristjanov pa le 3 %, od njih katoličanov 181.000 (0,15 %). Maši je prisostvovalo 50.000 ljudi, med njimi številni muslimani, zelo pa je bila opazna tudi skupina iz sosednje birmanske Cerkve s petimi škofi na čelu.

Daka, ki leži na sotočju velikih rek Gangesa in Bramaputre, šteje tri in pol milijona prebivalcev. Razprostira je na ravnini, ki jo preprezajo reke in kanali; povsod je zaznavna velika revščina, 80 % prebivalstva je podhranjenega, 70 % ne zna brati in pisati.

Novomašnike je sv. oče pozval, naj muslimanom in pripadnikom drugih ver pokazuje, da so ponosni na svojo versko pripadnost, a istočasno polni spoštovanja do drugih ver. Obenem je zaželel, da bi tako kristjani kot muslimani bili strpni drug do drugega in bi znali združeni braniti versko svobodo, ki je ena prvih človekovih pravic.

Po srečanju s predstavniki kristjanov in nekristjanov, z duhovniki in redovniki ter bogoslovci (teh je 99) na dvorišču nadškofijske hiše, je posebej sprejel še domače škofo in že omenjenih pet iz Birme ter jim dejal, da jih morda papeževa navzočnost spomniti, da spadata k eni sami Cerkvi, ki je sveta, katoliška in apostolska. Vsa Cerkev je z njimi, oni pa so v njej in z njo.

V MESTU S POTROŠNIŠKO MRZLICO

Iz muslimanske dežele se je papež nato podal v Singapur, mesto-državo z dva in pol milijona prebivalcev z budistično večino (70 %); ostali so muslimani (17 %), nadalje hinduisti, sikhi in židje. Katoličanov je stotisoč, zanje skrbi sto duhovnikov in 300 redovnikov; duhovniki se oblikujejo v malem in velikem semenišču.

Ce je Daka v Bangladešu prestolnica ubogih, je pa Singapur mesto, ki ga imenujejo Zürich Daljnega vzhoda, saj je v njem na vsak korak moč zaznati potrošniško mrzlico. Posledica tega je nagel moralni razkorj družbe. Če je leta 1965, v letu osamosvojitve, prišlo na posamezno žensko 4,6 otrok, pa sedaj 55 % žena prekine svojo nosečnost (splav se sme iz-

vršiti do šestega meseca). Država tudi pospešuje sterilizacijo, zlasti med nižjimi sloji; ti lahko dobijo v najem stanovanja le, če so brez otrok. V primeru, da ga rodijo, morajo stanovanje zapustiti. Istočasno pa vlada pospešuje rodno otrok med izobraženci, da bi lahko povečala število trgovskih in tehničnih izvedencev. Ker mladina živi brez idealov, je država uvedla obvezne verski pouk, ki obsega budizem, hinduizem, konfucijanizem, krščanstvo, islam in svetovna verstva.

Po prihodu, (v Singapurju se je papež ustavil pet ur), je opravil v navzočnosti 80.000 ljudi (skoraj vsi so bili Kitajci) sv. mašo na prostem. Govoril je v angleščini, njegove besede pa so prevajali v kitajščino in tamilščino, ki sta dva od štirih uradnih jezikov v državi. Ostala dva sta angleščina, ki jo uporabljajo hindujci, in malajščina, ki se je poslužujejo muslimani.

V govoru je najprej omenil ljubezen, ki pomeni bistvo krščanstva in se ustavil nato ob miru, za katerega se morajo Kristusovi posnemovalci truditi. Ta mir je sad ljubezni, saj le po njej lahko človek izboljša svoj odnos do bližnjega, premosti nesporazume in premaga razprtije. Mir pa zahteva tudi pravičnost, ki je predpogoj za mir. Le kjer se spoštuje pravice posameznika, je mogoče ustvarjati mir. Prav tako je svetovni mir mogoče le, če je mednarodni položaj pravičen.

Nato je sv. oče v zvezi z nasilnim načrtovanjem družin, ki ga oblast v Singapurju izvaja, poudaril osnovno pravico, da si lahko vsakdo svojo družino oblikuje po svoji izbiri in otroke svobodno vzgaja brez vsakih omejitev ali pritiskov.

Po končani maši se je sestel z duhovniki. Dejal jim je, naj se veseli svojega poslanstva in se zato radi vračajo v dvorano zadnje večerje, kjer je bilo njihovo duhovništvo ustanovljeno. Naj bodo nestrpni v gradnji božjega kraljstva potom molitve in oznanjevanja evangelija z vsem prepričanem srca, naj zvesto delijo zakramente in zlasti vabijo vernike k prejemu zakramenta sprave. V moči Sv. Duha bodo uspeli nadaljevati poslanstvo, ki ga je nebeški Oče zaupal svojemu Sinu, ta ga pa nadaljuje po svoji Cerkvi.

NA FIDZI OTOKIH

Noč od četrtka na petek je sv. oče prebil na letalu. Ko je pristal na otoku Suva, ki spada k otočju Fidži, je bila ura deset zjutraj, v Italiji pa še večer prejšnjega dne. Sprejem je bil prisrčen in papež je doživel izredne pozornosti tako s strani prebivalstva kot uradnih oseb.

Otočje šteje 320 otokov, na katerih živi 630.000 ljudi. Katoličanov je 8,5 %, tj. 58 tisoč. Do 1850 so bili ti ljudje ljudožrci, po spreobrnjenju svojega kralja pa so zgled miroljubnosti.

Sv. oče je maševal v Albert parku ob navzočnosti kakih 20.000 oseb. Koncibriralo je z njim 18 škofov iz 14 škofij, ki sestavljajo južnopacifiško škofovsko konferenco CEPAC. V govoru je poudaril, da

(nadaljevanje na 2. strani)

Slovenec Smolle v avstrijskem parlamentu

Kar 70 let je moralo preteči, da bomo imeli Slovenci spet poslanca v avstrijskem parlamentu. Je to Karel Smolle, 42-letni pravnik iz Bistrice v Rožu, ki je bil preteklo nedeljo izvoljen na listi »Zelena alternativa«. Ta je, kot znano, osvojila osem mest. Smolle bo v parlamentu zastopal Koroško enotno listo (KEL), ki jo podpirajo koroški Slovenci, pa tudi ostale manjšine v Avstriji: Hrvate, Madžare in Čehe.

Zadnji Slovenec v dunajskem parlamentu je bil Franc Grafenauer, doma iz Most pri Brdu v Ziljski dolini. Za državnega poslanca je bil prvič izvoljen leta 1907, ponovno pa leta 1914. Grafenauerja so leta 1916 aretirali, obtožili veleizdaje, mu odvzeli poslanski mandat, in obsodili na pet let strogega zapora.

Na Južnem Koroškem, kjer živi večina slovenskega prebivalstva v Avstriji, je prešla lista Zelene alternative 4.300 glasov, tj. tisoč več kot na volitvah leta 1983. Dober je bil tudi odziv v Celovcu: 2690 glasov. Skupno je bilo na Koroškem za listo oddanih 11.000 glasov. Socialisti, ki jih vodi deželni glavar Wagner, so na Koroškem prvič ob absolutno večino in so prejeli 47,7 % glasov, njihovi tekmeči, Avstrijska ljudska stranka pa 27 %. Stranka svobode je porasla na 21 %, zeleni pa so obstali na 3,3 %, kar je manj od državne povprečja, ki znaša 4,63 %.

SSK OB IZVOLITVI KARLA SMOLLETA

Deželno tajništvo Slovenske skupnosti izraža izredno veselje in zadoščenje, da je bil v dunajski parlament izvoljen pred-

Deželni predsednik Slovenske skupnosti Marjan Terpič čestita k izvolitvi slovenskemu poslancu v dunajskem parlamentu Karlu Smolletu

sednik Koroške enotne liste in član predsedstva Narodnega sveta koroških Slovencev Karel Smolle.

Pogumna odločitev Koroške enotne liste, da se kot samostojen subjekt poveže v koalicijo z »zelenimi«, se je izkazala za pravilno. To je doslej najuspešnejša politična akcija Slovencev na Koroškem, odkar se od leta 1955 zama borijo za polno izpolnitev avstrijske državne pogodbe. To je dokaz volje do življenja in politične zrelosti.

Slovenska skupnost iskreno čestita Karlu Smolletu, Koroški enotni listi in vsem rojakom na Koroškem. Njegovo kandidato je podpirala od vsega začetka, njeno predstavništvo se je volivnega uspeha veselilo z njim že na Koroškem v poznih nedeljskih urah. Novoizvoljenemu poslancu izraža željo, da bi imel veliko uspehov v prizadevanjih za narodne in družbene pravice in da bi še naprej ostal v plodnem prijateljskem in delovnem sodelovanju z zagovorniki samostojnega političnega nastopanja med Slovenci v Italiji.

Zares nepotreben incident

Patrolni čoln jugoslovanske milice je v sredo 19. novembra okrog 9. ure opazil v predelu med Savudrijo in Piranom italijanski ribiški čoln »Aurora«, ki ga je vodil 24-letni gradeški ribič Bruno Zerbini. Čoln naj bi se nahajal okrog 3 km znotraj jugoslovanskih meja. Zerbini, prepričan, da se nahaja še v italijanskih vodah, se na poziv Jugoslovancem ni hotel ustaviti. Ti so iz brzostrelke streljali na premeč ladje. Pri tem je bil Zerbini ob življenje. Miličniki so nato ladjo s preostalimi tremi ribiči odpeljali v Koper, kjer so bili kmalu odpuščeni, sodnik Gregor Velkavrh pa je razsodil, da so miličniki zakonito postopali.

Nepotreben uboj je sprivil beograjsko vlado v silno zadrego. Ta zadrega se je še povečala, ko so tako italijanska vlada kot politične stranke in prebivalstvo Julijske krajine na dogodek zelo ostro reagirali. Tako je zunanji minister Andreotti dejal, da kakršenkoli naj bo izid preiskave, ki so jo uvedle jugoslovanske oblasti, je poseganje po orožju dejanje, ki je nezdržljivo z obojimi sosedstvi ter odločno pretirano, čeprav bi šlo za morebitne prekrške.

Goriška občinska uprava je »zaradi žalovanja in protesta« odpovedala srečanje mešane goriške in novogoriške komisije za obmejno sodelovanje, napovedano za 26. november, prav tako pa tudi razstavo o Primožu Trubarju, ki naj bi jo v palači Attems odprli 6. decembra.

V Trstu so zlikovci pomazali s srmočnimi napisi več avtomobilov z jugoslovansko registracijo. V istem mestu je skupina demonstrantov iz Gradeža na tržnici polila z varenino šest zabojev rib iz Kopra in dosegla, da so te ribe odpeljali drugam.

Tržaški občinski svet je obsodil kot politično nesprejemljivo uporabo orožja, ki je v nasprotju s politiko odprte meje. Svetovalci so obvezali občinski odbor, naj zahteva od rimske vlade, da pride čimprej do sporazuma o ribolovu, ki naj zadovolji potrebe italijanskih ribičev.

Sestel se je tudi občinski svet v Gradežu. Zupan Zanetti je govoril umirjeno.

Izrazil je zahtevo, da se skliče mednarodna komisija, ki naj prouči, kako je dogodek potekel, obenem je obsodil uporabo orožja, ki je tudi po jugoslovanskih zakonih dovoljena le v primeru napadnega obnašanja. Odgovorni naj bodo kaznovani. »Nočemo maščevanja,« je še dodal, »hočemo samo, da se razjasnijo tragična dejstva, ki so okrvavila naš zaliv.« Zunanji minister Andreotti bi moral v soboto 22. novembra priti v Trst na odprtje novega akademskega leta na tamkajšnji univerzi, pa se je temu odpovedal, da se je lahko sestel z jugoslovanskim veleposlanikom Skataretikom, ki je prinesel novo poslanico jugoslovanskega zunanjega ministra Dizdareviča, v kateri ta ponovno izraža svoje sožalje ob tragični smrti Bruna Zerbina. V sledečem pogovoru sta oba sobesednika poudarila, da je treba pospešiti odobritev sporazuma z dne 18. februarja 1983, ki se nanaša na ribolov v Tržaškem zalivu in ga je do sedaj odobril zgolj italijanski senat, obenem pa naj se ustanovijo mešane ribiške družbe.

Predsednik jugoslovanske zvezne vlade Mikulić je Craxiju poslal posebno pismo, ki sta ga takoj objavila tako italijanski radio kot televizija. V njem je rečeno da Jugoslavija obžaluje tragični dogodek, obe vladi pa naj si prizadevata za čimprejšnjo celostno rešitev ribiškega vprašanja. Obenem je Mikulić potrdil željo po nadaljevanju prijateljskih odnosov med državama. Republiški sekretariat za notranje zadeve SR Slovenije pa je takoj po incidentu premestil posadko patrolnega čolna na drugo službeno mesto.

Nesrečnega Zerbina so pokopali v Gradežu v soboto 22. novembra v zgodnjih popoldanskih urah. Italijansko vlado je zastopal minister za trgovinsko mornarico Degan, deželne oblasti pa njen predsednik Biasutti. Številni so bili župani italijanskih in slovenskih občin, med njimi tudi predsednik občinske skupščine Koper Janko Kosmina. Takoj ob prihodu se je srečal z gradeškim županom Zanetijem in mu izrek sožalje in prizadetost prebivalstva kopske in drugih obalnih jugoslovanskih občin.

Kam je šlo 25 milijonov dolarjev?

Jugoslovanski zgodovinarji raziskujejo dokumente v povojnih ameriških in angleških arhivih. Tako prihajajo na dan zelo zanimive stvari iz komaj preteklo jugoslovanske zgodovine. Med temi zanimivostmi je tudi naslednja:

Ko so leta 1954 podpisali v Londonu znani »Memorandum o sporazumu dveh vlad« (italijanske in jugoslovanske) glede razdelitve Tržaškega svobodnega ozemlja tako, da si je Jugoslavija priključila cono B (Koper in okolice), Italija pa se je vrnila v cono A (Trst in okolice), so Anglija in ZDA obljubile Jugoslaviji 25 milijonov dolarjev kot odškodnino za izgubo tržaškega pristanišča. S tem denarjem naj bi Jugoslavija zgradila pristanišče v Koprju.

Toda Danilo Petrinja-Primož piše: »Kategorično izjavljam, da za izgradnjo kopskega pristanišča ni šel niti en sam dolar iz navedenih 25 milijonov dolarjev.« Pristanišče, pravi omenjeni avtor, se je gradilo izključno s posojili in finančnimi sredstvi kopskega obalnega področja. Vsa posojila so bila pozneje vrnjena.

Druga zanimivost: Angloamerikanci so pozneje želeli kontrolirati, ali so šli njihovi dolarji v pravi namen. Zato je sredi leta 1958 prišla posebna angloameriška komisija, da preveri dela v kopskem pristanišču. Se prej je prišel veleposlanik Srzentić, sklical direktorje vseh kopskih podjetij in zahteval, naj prikažejo, da so vsa do tedaj opravljena dela bila izvršena iz sklada 25 milijonov dolarjev. Petrinja piše, »ker sem takemu načinu prikazovanja nasprotoval, so me pri sestavljanju poročila in razgovorov z angloameriško komisijo izključili.«

Kopsko pristanišče je torej zgradila Slovenija s svojimi sredstvi. Kam je šlo onih 25 milijonov dolarjev, ki so bili dani za kopsko pristanišče?

(Po »Nedeljskem dnevniku«)

Ne bom srečen takrat, če se je sreča porodila iz stiske bližnjega; tudi ne maram bogastva, ki bi bližnjega oropal. Če hočem biti resnično srečen, mi je potrebna sreča vseh. (André Gide)

Tako narod pesnika slavi

Osemdeset let po svoji smrti je Simon Gregorčič znova združil vse rojake, vsaj vse primorske Slovence. Podobno kot ob njegovem pogrebu se je tudi ob 80-letnici njegove smrti povezal ob njegovem spominu vsak zaveden slovenski primorski človek. Trditi bi smeli, da se je skoro zgodil »čudež«.

To je bilo posebno vidno v nedejo 23. novembra: v drežniški župnijski cerkvi si videl vse vidnejše predstavnike cerkvene, kulturne in politične življenja iz cele Primorske z onstran in tostran državne meje. Državna meja ni in ne sme postati pregraja, ki bi nas ločevala v skupnem kulturnem in verskem življenju.

O tej enotnosti pričata oba odbora za Gregorčičevo proslavo, častni in dlovni. V častnem je zaslediti najvidnejše predstavnike kulturnega, cerkvenega in političnega življenja slovenskih Primorcev od škofa Metoda Piriha do pesnika Cirila Zlobca, Jožeta Sušmelja do predsednikov primorskih občinskih kulturnih skupnosti Nove Gorice, Tolmina, Idrije, Ajdovščine. Isto velja tudi za delovni odbor. S svojo podporo je Gregorčičevo leto omogočilo 105 gospodarskih podjetij ter kulturnih in občinskih skupnosti.

PROSLAVA V DREZNICI

Skladatelj Avgust Ipavec, ki je zamislil in komponiral glasbeno pesnitev v spomin S. Gregorčiča, je strnil okrog sebe združene pevce, moške, ženske, otroke ter orkester ljubljanske televizije. V nedeljo ob slavnostni izvedbi je nastopil združen mešani zbor, sestavljen iz nad 200 pevcev in pevki petih zborov od Branika (Rihemberka) do Kobarida. Poleg tega sta sodelovala še Učiteljski ženski zbor Tolmin ter otroški zbor osnovne šole v Kanalu. Teh otrok je bilo kakih 80. Zbori so najprej vadili posamezno, zadnje tedne pa je Ipavec obiskoval posamezne zore, z njimi vadil, imel skupne vaje in animiral celo deželo kot zna le on. Uspeh ni izostal.

Nastop v Drežnici je bil zmagovalni za pesnika Gregorčiča, za Avgusta Ipavca, za pevce in pevke, za orkester in dirigenta Antona Nanuta. Za to udeleženci ob koncu niso štedili s ploskanjem vsem izvajalcem in prvemu pobudniku A. Ipavcu. Mislim, da so vsaj v duhu ploskali tudi vsi poslušalci ljubljanskega radia in gledalci ljubljanske televizije, ki so sporedu sledili na svojih televizijskih zaslonih ali po radijskih sprejemnikih. Teh je gotovo bilo veliko, saj so celo miličniki na meji povedali: »Tudi mi smo gledali prenos iz Drežnice.«

Nisem poklican, da bi strokovno ocenjeval Ipavčev stvaritev, omenjam le, da je šlo za ljudsko predstavo, polno fortissimov, tako zbora kot orkestra, da je odmevalo pod visokimi oboki drežniške cerkve podobno kot so svoj čas odmevali topovskimi strelji okoli Krna med prvo svetovno vojno. Samo da to grmenje ni prinašalo smrti, temveč je bilo poklon pesniku Gregorčiču.

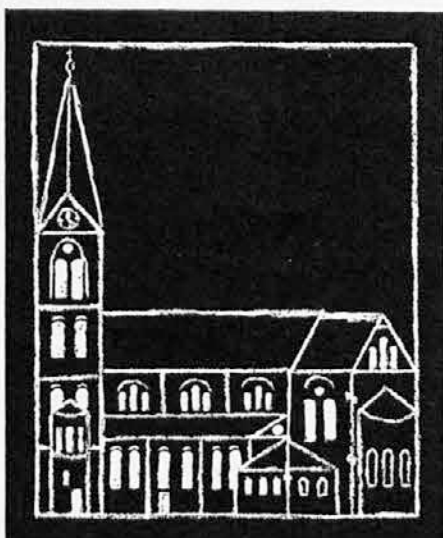
Nedelja je bila silno deževen dan, vendar to ni motilo ljudstva; napolnili so cerkev tako v soboto pri generalki kot v nedeljo pri prvi ponovitvi ob 13. uri in pri glavni predstavi za objavljene goste ob 17. uri.

CERKVENA POČASTITEV PESNIKA V KOBARIDU

Simona Gregorčiča pa je počastila tudi Cerkev. Dopoldne ob 10. uri je bila v župnijski cerkvi v Kobaridu koncelebrirana maša, ki jo je vodil škof Metod Piriha; z njim je sodelovalo šest duhovnikov, med njimi p. Marijan Šef iz Ljubljane, Franc Husu, ki je prišel iz Altamure v Pugli, dr. Drago Klemenčič in seveda domači duhovniki z župnikom Fr. Rupnikom. Pel je domači cerkveni zbor in izvajal Tomčevo mašo v čast sv. Jožefu. Uvod v mašo, spevi med berili in prošnje, vse je bilo vzeto iz Gregorčičevih poezij. Pri maši so sodelovali mladinci, pridigal pa je škof Piriha. Maše so se udeležili tudi vidni zastopniki civilnih oblasti, predsednik občine Tolmin Marijan Klavora, predsednik SZDL iz Nove Gorice Marijan Tavčar in še drugi. Duhovniki so z g. škofom popoldne šli tudi na pesnikov grob pri Sv. Lovrencu ter tudi tam pomolili za pokoj njegove duše.

DOKONČANI ZVONIK DREŽNIŠKE CERKVE

Pomenljivo je, da se je tudi Drežnica s svojstveno pobudo pripravila na ta praznik; dokončali so namreč cerkveni zvonik. Cerkev v Drežnici je bila zgrajena leta 1911 in posvečena Srcu Jezusovemu, toda za dokončanje zvonika je

Cerkev v Drežnici z novim zvonikom

zmanjkalo denarja. Potem je prišla prva svetovna vojna, obnova porušenih hiš po vojni, nato leta gospodarske krize, pa druga svetovna vojna in nerodna leta po njej. Tako je ostal zvonik dograjen le do zvonov; manjkala je konic. Sedanji župnik g. Janez Lapanja, ki je povsod, kjer je služboval, tudi gradil, je ljudi navdušil, da so začeli graditi tudi vrh zvonika. Do Gregorčičeve proslave je bil tudi zvonik končan; špica sama je visoka 21 m, zvonik pa meri sedaj 51 m. Tako je drežniška cerkev sedaj res končana in visoki ter sloki zvonik ni v okras samo cerkvi, temveč lahko ponos vsem Drežničanom. V nedeljo 30. novembra bo prišel v Drežnico škof Janez Jenko, da se zahvali Bogu in ljudem za srečno zaključeno delo. Predsednik delovnega odbora pesnik Ciril Zlobec je v uvodnem govoru dejal: »Tudi obletnica smrti je lahko praznik.« Gregorčičeva osemdeseta obletnica smrti je res praznik, ki priča: »Kako narod pesnika slavi.«

K. Humar

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Zadeva pošiljanja orožja v Iran, ki ga je tajno za hrbtno severnoameriškega kongresa odobril predsednik Reagan, z avtorji česar se je sedaj znašel v veliki zadregi in je njegov ugled doma in po svetu precej padel, je dobila svoj odmev tudi v Italiji, od koder naj bi več pošilk bilo iz pristanišča Talamone poslanih prek Izraela v Iran. O tem je poročal v parlamentu podtajnik v predsedstvu vlade Amato, ki je dejal, da italijanska vlada ni vpletena v barantanje z orožjem, ki naj bi služilo za osvoboditev severnoameriških ugrablencev v Libanonu, tudi ni od ZDA dobila nobene ustrezne prošnje. Italija bistveno spoštuje smernice glede prepovedi prodajanja orožja Iraku in Iranu, ki so jih sprejele razne zahodnoevropske vlade in evropski parlament. Če je bilo dobavljenih Iranu še leta 1983 orožja za 484 milijard (!) lir, se je ta znesek zmanjšal leta 1984 na 4,5 milijarde lir, lani pa padel na ničlo.

■ Na avtocesti med Turinom in Aosto je prišlo do strahotne nesreče, ki je terjala kar sedem mrtvih. Tovornjak TIR, ki ga je vozil francoski šofer, je zaradi spolzke ceste zavozil na nasprotno stezo in udaril v kombi, v katerem je bilo 7 oseb. Tovornjakova prikolica se je prevrnila ob rob ceste, kombi, kateri je bil namenjen na Skotsko, pa je zajel ogenj. Dve osebi je vrgel udarec na cesto, ostalih pet pa je zoglelo med razbitinami vozila.

■ Na volitvah v Kmetijsko zbornico je v nedeljo 16. novembra Skupnost južnokoroških kmetov, ki jo sestavljajo Slovenci, po 30 letih spet pridobila drugi mandat. Prejela je 1945 glasov, tj. kar 320 več kot leta 1981. Novoizvoljena zbornična svetniška sta Janko Zwitter iz Zahomca v Ziljski dolini in inž. Stefan Domej iz Pliberka. Bauerbund (Kmečka zveza), ki se politično naslanja na Avstrijsko ljudsko stranko, je od 22 svetovalcev

padel na 20, socialistični kmetje so ohranili svojih 8 mandatov, a pridobili na glasovih, svobodnjaki pa si pridobili enega svetovalca, tudi na račun Kmečke zveze.

■ Avstrijske parlamentarne volitve preteklo nedeljo so pokazale, da so avstrijski socialisti še vedno najmočnejša stranka v državi, čeprav so od vseh najbolj nazadovali. Od 90 sedežev so padli na 80, v odstotkih od 47,6 na 43,33. Avstrijska ljudska stranka (neke vrste demokristjani) je tudi nazadovala, a ne tako močno kot socialisti. Izbubila je 4 sedeže in jih ima sedaj 77, v odstotkih pa je padla od 43,2 na 41,29. Velik uspeh je dosegla stranka svobode, ki jo sedaj vodi 36-letni Jörg Haider in v kateri se zadnje čase vedno bolj uveljavljajo nacisti, zaradi česar so tudi socialisti prekinili vladno povezavo z njimi in šli na nove volitve. Haiderjeva stranka se je v odstotkih dvignila od 4,9 na 9,72, v poslanskih mestih pa od 12 na 18. Še posebej uspešni pa so bili »zeleni«, pristaši čistosti okolja, ki jih vodi Freda Meissner-Blau. Osvojili so si 8 sedežev, ko do sedaj niso imeli niti enega.

■ Egipčanski predsednik Mubarak in jordanjski kralj Hussein sta se sestala v Kairu. Poleg pogovorov o položaju v Palestini in v Libanonu sta razpravljala tudi o iraško-iranskem spopadu. Pri tem sta ugotovila, da se je verodostojnost ZDA v arabskem svetu zelo zmanjšala, odkar se je zvedelo, da Sev. Amerika skrivaj pošilja orožje Iranu. Mubarak je tudi poslal osebno pismo Reaganu, v katerem mu je izrazil svoje razočaranje nad njegovim ravnanjem.

■ Argentinski vladni četno ni pogodba, da je Vel. Britanija razširila svoj obmorski pas na 200 km okrog Malvinškega (Falkland) otočja. Zato je ponudila britanski vladni normalizacijo meddržavnih odnosov (ti so od spomladi 1982 zaradi spopada za omenjeno otočje prekinjeni), a pod pogojem, da London prekliče novo določeni pomorski pas. V tem primeru so tudi pripravljene začeti uvodne pogovore o usodi tega otočja. Vlada ministrske predsednice Thatcherjeve pa je argentinsko ponudbo označila za prazno govoricenje in jo zavrnila.

■ V Braziliji so bile parlamentarne volitve, na katerih je stranka demokratičnega gibanja Brazilije dobila absolutno večino. Zagotovila si je guvernerska mesta v 20 zveznih državah (do sedaj jih je imela le 9) in osvojila parlamente 23 držav. Najpomembnejša naloga novega parlamenta bo sprejeti novo republiško ustavo. Gre za to, ali naj bi bil parlamentarni sistem tak kot je v Italiji in Španiji ali pa predsedniški kot je v ZDA. Nekateri pa tudi zagovarjajo kombinacijo enega in drugega kot v Franciji. Drugo pomembno vprašanje je, koliko časa naj bi trajala predsedniška doba. Do sedaj je trajala šest let, sedanja vodilna stranka pa bi jo rada skrajšala na štiri leta.

■ Filipinska predsednica Corazón Aquino je ob pomoči šefa generalnega štaba Ramosa odslovila iz svoje vlade obrambnega ministra Enrileja, ki ji je februarja letos skupaj z Ramosom omogočil prevzem oblasti, a jo je zadnje čase zaradi pogajanj s komunistično gverilo ponovno kritiziral. V zameno je morala Aquinova pristati na to, da odstrani tiste ministre, ki veljajo za levičarske. Enrileja je nasledil general Ilete, ki je leta 1972 diplomiral na vojaški akademiji West Point v ZDA. Leta 1978 je padel v nemilost pri odstavljenem predsedniku Marcosu, ki ga je poslal za poslanika najprej v Iran, nato pa na Tajsko. Letos v začetku leta se je vrnil na Filipine.

Slovensko občestvo v Milanu žaluje

S slovenskim občestvom, ki se zbira vsako 3. nedeljo v mesecu v cerkvi sv. Tomaža v Milanu, se čutijo prirske povezanosti tudi nekateri verniki italijanskega rodu. V večini primerov gre za moške, ki so poročili Slovenke. Tu je prav, da se posebej spomnimo enega izmed njih, inž. Sandra Cigierza, moža ge. Majde Kogojve, ki je v petek 21. novembra umrl zaradi srčne kapi. Prejšnjo nedeljo se je še udeležil z ženo slovenske maše v Milanu.

V imenu slovenske milanske diaspore, ki je bila na pogrebu pokojnika v Vareseju v ponedeljek 24. t. m. dobro zastopana, se je pokojniku zahvalil za prirske pozornosti in zavzetosti, s katero je spremljal življenje slovenske milanske skupnosti, dr. Oskar Simčić. Z italijansko in slovensko besedo je tudi izrazil pokojnikovega sinu, ge. Majdlu in vsem sorodnikom krščansko sočustvanje in sožalje.

Sožalje se pridružuje tudi naš list, saj je ga. Majda od vsega začetka njegova zvesta naročnica.

Papež na Dalinem vzhodu

(nadaljevanje s 1. strani)

je življenjska moč sedanje Cerkev v Oceaniji povezana z misijsko gorečnostjo in žrtvijo sv. Petra Chanela (umrl je kot mučenec). Govoril je tudi o ljubezni do Boga in bližnjega ob zgledu Marije Device ter izrazil veselje nad dejavnostjo krajevnih Cerkev, kar se kaže v šolstvu, bolnišnicah in v oskrbi za revne in brezposelne.

Ko je kasneje v železnem semenišču sprejel škofo, jih je pohvalil za njihovo zvestobo Apostolskemu sedežu in za porast duhovniških poklicev. Spomnil jih je tudi na besede svojega predhodnika Pavla VI., ki je leta 1970 ob obisku Oceanije med drugim dejal: »Misijska dejavnost, ki se je pričela na binkoštni dan, se danes nadaljuje ter ostaja vedno potrebna in nujna.«

Papež je v Suvi preročil. Drugi dan (tam je bila sobota 22. nov. jutraj ob 8.30, v Italiji pa še petek 22. ura) je odletel proti Novi Zelandiji. Še prej pa se je na letališču Nadi sestel z mladimi in jim ponovil, kar je že drugod dejal, da vidi v njih bodočnost sveta in Cerkev. Toda ko verujejo v Kristusa, naj to ne bo samo v besedah. Resnična ljubezen je tudi žrtve. Danes se ljubezen vse preveč enači s čustvenostjo in zadostitvijo egoističnih želja. Resnična ljubezen je vedno v izpolnjevanju zapovedi, v zvestobi resnici in v služnji bližnjemu. Na koncu pa se je prebivalstvu otokov Fidži zahvalil za prisrčni sprejem. »Sprejeli ste me kot brata,« je dejal, »počutil sem se kot doma. Nikdar ne bom pozabil vaše dobrote in prijaznosti.«

V DEZELI MAOROV

V opoldanskih urah v soboto 22. novembra je sv. oče pristal v Aucklandu, ki leži na severu Nove Zelandije. To sestavljata dva velika otoka. Na južnem leži prestolnica Wellington. Prvotni prebivalci so Maori, ki jih je kakih 280.000 od celotnega prebivalstva treh milijonov. Med njimi je 14 % katoličanov.

Svoj obisk v Aucklandu je Janez Pavel II. hotel posvetiti predvsem domačinom. Ti so ga tudi sprejeli na njim lasten način, z vsjo značilno simboliko. Temu je sledila maša v dolini Auckland Domain zunaj mesta, ki ji je prisostvovalo kakih 50.000 oseb. V pridigi je omenil maorsko kulturo, za katero je značilnih več stvari: duhovnost, ki je prisotna v vsaki njihovi dejavnosti; nadalje veliko spoštovanje do narave in okolja; čut za skupnost in sprejemanje smrti kot dela življenja. To kulturo naj bi prepočil Kristusov evangelij.

Takoj po maši se je sestel še z mladimi, ki ga vedno razveselijo s svojim navdušenjem in svojimi »madami«. Naj se še bolj približajo Kristusu, ki jih ljubi. Voditi naj se dajo od ljubezni in če jih Gospod kliče v duhovniški ali redovniški stan, naj se mu pogumno odzovejo. Kogar pa kliče v zakonski stan, naj se zaveda, da je zakonska zvestoba do smrti nekaj velikega, silno potrebna današnjemu času, ki prezira svetost človeškega življenja ali ga celo oporeka.

V PRESTOLNICI NOVE ZELANDIJE

V Wellingtonu je sv. oče prispel še v soboto zvečer in nato ostal tam dva dni. Nedeljo je začel (v Italiji je bila ura 20.50) s sprejemom diplomatskega zbora v prostorih apostolske nunciature. Govoril jim je o miru, za katerega je treba delati, premagujoč pri tem razne egoizme. Ti vodijo v krivice, zatiranje in nasilje. Iskati je treba dialog in spoštovati različnost kultur, jezikov in ras. Zlasti pa je treba vse razlike preiti s spoznajem, da smo vsi otroci nebeškega Očeta.

Sv. mašo, ki se je udeležilo 40.000 oseb, je imel kot običajno na prostem. Pri maši je sodelovalo 81 pevskih zborov ter godba vojaškega letalstva. V pridigi je zlasti poudaril mir srca. Do tega miru se pa pride s spreobrnitvijo mišljenja in življenja. Notranji mir in odprtost za potrebe bližnjega sta najboljši način za trajno trajnega miru, ki pa mora sloneti na pravičnosti. Zasebni interesi so najbolj običajna pot do krivico. Zato je treba podpirati vse tisto, kar družijo človeštvo, ne pa tisto, kar ga razdvaja. Paziti se je treba tudi fatalizma in malosrčnosti, ki sta prav tako nasprotnika miru.

V nedeljo popoldne je imel bodrilne besede za stotine bolnikov, ostarelih in telesno oviranih, s katerimi se je posebej sestel, na večer pa se je srečal s šestimi novozelandskimi škofi, ki vodijo krajevno Cerkev s 450.000 verniki.

J. K.

Mladi ljudje živijo iz prihodnosti, stari v preteklosti, le redki pa so taki, ki sprejemajo božjo voljo, skrito v drobcih sedanjega časa. (Kardinal Suenens)

Komu govori Franc Šetinc?

V članku »Vzporednice« ob slavljenju ustanovitve OF v ljubljanskem »Delu« (26. aprila letos) zasledimo tudi sledečo Šetincevo trditve: »Ni nam, da bi se pretirano hvalili, toda dan ustanovitve OF je zanesljivo najpomembnejši mejnik slovenske zgodovine.«

Le kako je mogoče, da velja za ustanovitev OF 27. april 1941, ko po drugi strani uradni zgodovinarji, J. Vidmar in drugi pravilno povedo, da je bila tedaj ustanovljena Anti-imperialistična fronta slovenskega naroda. V času od 6. aprila do 22. junija je komunistična stranka zvesto, tako kot druge evropske partije, izvrševala navodila Kominterna, naj se ne izživa Nemcev, celo več: naj se z njimi sodeluje.

OF je bila dejansko ustanovljena šele po vstopu Sovjetske zveze v vojno in sicer enkrat po 22. juniju 1941. Ustanovitve OF, ki naj bi zakrivala KPS, je pomenila konec slovenske demokracije. Vse od tedaj ni bil postavljen ali »izvoljen« na slovenskem ozemlju pod kontrolo partije niti en sam političen ali upravni funkcionar brez volje partije. Pok. Franc Jeza je označil dobo od tega mejnika naprej za dobo največjega slovenskega hlapčevstva.

»Leta 1941 je bil naš narod biološko ogrožen,« trdi dalje F. Šetinc. Res so nam bile takratna Nemčija, Italija in Madžarska silno nevarne. Vendar konkretno je bilo tedaj zaprtih le par sto ljudi, posebno duhovnikov, izseljenih pa kakih 20 tisoč (ne ubitih!) v Srbijo in takratno državno Hrvaško, koroški Slovenci pa so bili poslani v Nemčijo.

Pravo biološko uničenje bi nam pa skoro prinesla revolucija. Statistika jasno govori o 60 tisoč žrtvah, ki so bile neposredno ali posredno sad revolucije, kakih pet tisoč pa je bilo prisilno mobiliziranih in so padli na raznih bojiščih.

Naša velika sreča je bila, da sta okupatorja pravilno doumela takomim narodno osvobodilno borbo (OF - NOB) kot stvar, revolucijo pa kot njima dobrodošlo dejstvo. V primeru, da bi se nemški okupator od 1941 pa vse do zime 1944/45 res počutil vojaško ogrožen, bi Slovenci to plačali s stotisoči mrtvih (glej Varšava, oktober 1944!), ostanek pa bi bil preseljen v okupirane predele Evrope ali na prisilno delo v Nemčijo. Dokaz za to je sklep partije, da se ustanovi svobodno ozemlje na Primorskem v sept. 1943. Po 14 dneh je vse končalo tragično, na tisoče je bilo mrtvih, tisoči odpeljani, vasi požgane. Še par takih poskusov, pa bi kaj malo Slovencev na Primorskem doživelo konec vojne. Kasnejši nenapadalni pakt julija

1944 med partizani in Nemci je ustavil nesmiselni propad našega življa. Zanimivo pa je, da Šetinc in partija vsa ta nesmiselna izzivanja okupatorjev imenujeta »ljudska vstaja«.

»Združevati je treba vse ljudi, ki jim jr pri srcu demokratični socializem... Partnersko bo treba združevati celote, med katerimi bo tudi Zveza komunistov,« a v isti sapi Šetinc nadaljuje: »Pri tem je treba brez ugovora priznati komunistični partiji vlogo vodilnega dejavnika...« Tu je vodilni član slovenske partije enostavno v nasprotju s človeško pametjo in logiko; partnerstvo vendar izključuje vodilno vlogo!

»Lahko bi rekli, da smo že leta 1941 odločili, da se oblast nad ljudmi spremeni v oblast ljudi samih. Iz tega je nastala socialistično samoupravljanje, ki je kri in meso našega življenja. Z njim smo tudi odrgli dilemo večstrankarski ali enopartijski sistem.« Vprašamo se, za koga in komu to pravzaprav govori Franc Šetinc. Pri vsem zastoju svobodnega družbeno političnega mišljenja in delovanja od ustanovitve OF dalje noben normalno misleči Slovenec gornjih ureditev ne more ne verjeti ne sprejeti ne potrditi.

Dr. Peter Urbanc

Izredno drzen pobeg iz rimske jetnišnice

Dva kaznjenca, zaprta v znani in zelo zavarovani rimski jetnišnici Rebibbia, sta pobegnila na način, ki spominja na pravo filmsko kriminalko. Gre za 30-letnega Rimljana Esposita in Tunizijca s francoskim državljanstvom Bellacheja. Slednji bi moral biti, obtožen umora, rop in ugrabitve osebe, in v kratkem predan francoskemu oblastem.

Začelo se je tako, da sta dva neznanca prisilila v bolnišnici sv. Kamila v Rimu pilota za prenos bolnikov in ponesrečenec, da ju je popeljal na dvorišče sredi jetnišnice, kjer sta ju kaznjenca že pričakovala. Z njima bi moral pobegniti še 24-letni Cipoletti, nedavno obsojen zavoljo umora na devet let zapora, pa mu je spodrsnilo in je helikopter odletel brez nje. Letalo je nato pristalo na nogometnem igrišču Torrenova, kjer so ugrabitelji presledili na že obstoječi ukradeni avtomobil in se odpeljali v bližnjo filmskih ateljejev Cinecittà. Tu so iztovorili pilota, pustili ugrabljeno vozilo, se polastili drugega in izginili, ne da bi jih varnostne sile mogle do sedaj izslediti.

Nadžkof Sedej v luči dokumentov in pisem prijatelju

Vrsta predavanj o nadškofu Sedeju v Katoliškem domu se je v četrtek 20. nov. zaključila. Na vrsti sta bila dva predavatelja iz Ljubljane, in sicer Milica Kacin-Wohinz, zgodovinarica, ter Miloš Ribaf, profesor in arhivar.

Milica Kacin-Wohinz je po rodu Cerkljanka in se je posvetila predvsem proučevanju polpretekle zgodovine naše Primorske. S tega področja je napisala že vrsto člankov in knjig. Kot taka je bila objavljena na simpozij v Sloveniku, da je spregovorila o škofu Sedeju v luči dokumentov italijanskih oblasti.

V svojem predavanju v četrtek se je zavoljo stiske s časom morala omejiti na glavne dokumente. Ko bo izšlo njeno predavanje v zborniku, bo slika o nadškofu in njegovih odnosih do italijanskih oblasti še bolj popolna. Vendar že iz tega, kar smo slišali v predavanju v Gorici, stopa jasno pred oči, kako so si italijanske oblasti ves čas od leta 1919 do 1931 ne-prestano prizadevale, da bi Sedeja odstranile z nadškofijskega sedeža v Gorici.

Bila so leta, ko je bil ta pritisk močnejši, potem leta krajšega zatišja, nazadnje pa zelo oster pritisk od 1929 do 1931. Italijanskim šovinistom od začetka, fašistom kasneje je bil slovenski škof v Gorici vedno velika ovira pri njih prizadevanjih po nasilni asimilaciji Slovencev na Primorskem. Očitki avstrijakantstva in protitalijanskih čustev so bili le krinka, s katero so prikrivali svoj glavni namen: odstranitev nadškofa Sedeja.

Predavateljica se je pri tem sklicevala le na dokumente, ki jih je odkrila predvsem v raznih arhivih v Rimu. Vse njeno izvajanje je bilo zato dokumentirano. Pri tem je bila tako poštena, da je opravičila celo Mussolinija. Splošno se namreč trdi, da je Pij XI. pristal na odstop nadškofa Sedeja kot enega izmed pogojev, ki jih je stavil Mussolini, da se uredi spor glede Katoliške akcije v Italiji. Wohinčeva pa je rekla, da kaj takega ne izhaja iz dokumentov, ki so do sedaj znani.

Iz njenih izvajanj je bilo razbrati tudi, kako je nadškof Sedej kljuboval vsem poskusom, da bi prostovoljno odstopil v zavesti, da mora ostati na svojem mestu

v korist izročeni mu vernikov, zlasti slovenskih, ki so bili bolj ogroženi. Vdal se je le, ko je bil zaradi bolezni in starosti že močno oslabil.

Verniki, tako slovenski kot italijanski in furlanski, so nadškofu skupaj z duhovniki vračali zaupanje za zaupanje, če izvzamemo tri italijanske duhovnike, ki so iz osebnih interesov rovarili zoper nadškofa in ga blatili pred državnimi oblastmi, ki pa niso resno jemale njihovih obtožb.

Naslednji predavatelj prof. Miloš Ribaf se je ustavljal ob pismih, ki sta si jih izmenjala Sedej in njegov prijatelj dr. Anton Primožič iz Pevme. Bila sta sošolca v gimnaziji in si ostala prijatelja do nadškofove smrti leta 1931. Kot taka sta si ves čas dopisovala. Skupno se je ohranilo 82 Sedejevih pisem dr. Primožiču, ki se hranijo v knjižnici mariborske univerze. Iz teh pisem je Miloš Ribaf izrisal podobo nadškofa Sedeja, ki do sedaj ni bila znana. Gre za intimne osebne izpovedi, ki se navadno zaupajo je med prijatelji.

Dr. Primožič je bil od univerze dalje vedno odsoten iz Gorice v službi po raznih deželah cesarske Avstrije. Precej dolgo je bival na Dunaju, nato v Dalmaciji, nazadnje v Zagrebu, kjer je 90 let star umrl med zadnjo vojno. Svoja pisma je pred smrtjo poklonil Mariboru.

Sedej je prijatelju zaupal marsikaj; govori o svojem delu, tudi o vremenu in toči, pa o gospodarski stiski, ki je zajela Primorsko okrog leta 1930, zadnja leta toži o svojem zdravju, zlasti o nadubi, ki ga je mučila, in še o tem in onem. Iz pisem Primožiču izstopa človeška, a tudi neomahljiva osebnost nadškofa Sedeja.

ZDRUŽENJE CERKV. PEVSKIH ZBOROV GORICA

privedi na praznik Brezmadecne v **ponedeljek 8. decembra ob 16. uri** v Katoliškem domu

revijo mladinskih zborov

MALO CECILJANKO

tržaške novice

40-letnica obnovitve zbor pri Novem sv. Antonu

Ze 40 let je minilo, kar se je skupina slovenskih pevcev v samem središču mesta zbrala in pod vodstvom nedavno preminulega Ludvika Klakočerja obudila domačo cerkveno pesem, ki se je morala celih 20 let ponožiti in obenem iznajdljivo skrivati za latinskimi besedili. Znano je namreč, da so naše cerkvene pevke celo fašistično obdobje prepevale slovenske viže z v latinščino prevedenimi besedili.

Se eno ime smo tu dolžni omeniti. Gre za nadvse požrtvovalno organistinja Rozalija Čičigoj, ki je v naši cerkvi opravljala svoje važno poslanstvo celih 50 let, v trenutkih krize pa zbor celo vodila.

Kaj več o vsem tem pa bo lahko zahtevnejši bralec odkril v brošuri, ki jo naš zbor izdaja ob tem jubileju. V njej bo najprej podanih nekaj utrinkov iz življenja slovenskih vernikov v župniji Novega sv. Antona od dograditve prve cerkve leta 1771 do današnjih dni. V drugem delu pa bo podana kratka zgodovina naše pevske skupine.

Jubilejno praznovanje bo v nedeljo 7. decembra in bo potekalo deloma v naši cerkvi, deloma pa v Marijinem domu v ul. Risorta 3 s sledečim sporedom: ob 8. uri slovesna maša pri Novem sv. Antonu; ob 17. uri blagoslov v kapeli Marijinega doma; ob 17.30 bo istotam proslava.

Na naše praznovanje vabimo vse, ki se za cerkveno petje zanimajo, predvsem pa tiste pevce, ki so iz katerega koli razloga morali zbor zapustiti. Prav je, da na primeren način proslavimo slovensko cerkveno petje v samem središču mesta, saj je prav to — skupaj s slovensko službo božjo — ena od temeljnih značilnosti naše župnije, ki to tradicijo hrani že nad dve sto let. - M. K.

Versko poglobitvena predavanja za slovensko mladino

V torek 18. novembra zvečer je bilo na skavtskem sedežu v ul. Risorta 3 v Trstu prvo od štirih poglobitvenih srečanj na versko tematiko, ki sta jih za skavtske voditelje in drugo mladino pripravila vodstvo SZSO v sodelovanju s Skupnostjo krščanskega življenja, ki se redno zbira v Marijinem domu.

Predavanje na temo »Bog« je imel mladi kaplan iz šturij pri Ajdovščini Jūže Tomazič. V svojem izvajanju je skušal s filozofskega stališča odgovoriti na vprašanja, kdo je Bog in ali Bog resnično živi. Diskusija pa se je sukala okoli konkretnih vprašanj, takih, ki mladega človeka čestokrat zbečajo in katerim ne zra dati

pravega odgovora. Prisotni so se tudi drugim dotaknili žgočega problema trpljenja, vprašanja, zakaj je naš Bog »pravi«, kakšen je smisel iskanja, zakaj je potrebna tudi cerkvena struktura itd.

Udeležba je bila, lahko rečemo, zadovoljiva. V preamajnem skavtskem sedežu je bilo prisotnih nad 30 mladih, od katerih je bila večina skavtov. Srečanje se je zaključilo približno ob 22. uri.

Rekli smo torej, da je bilo to le prvo od štirih tovrstnih večerov, ki jih mislita vodstvo SZSO in Skupnost krščanskega življenja nuditi naši mladini. Naslednji trije si bodo takole sledili:

10. februarja 1987 bo predaval Pep Marketz iz St. Jakoba v Rožu na Korškem na temo »Človek«.

17. marca 1987 novomašnik in kaplan v koprski stolnici Primož Krečič na temo »Kristus«.

18. maja 1987 Milan Knep, kaplan poverjen za mladino v župniji Brezovica pri Ljubljani, na temo »Cerkve«.

Med tem bosta tudi dve duhovni obnovi, ki ju bodo, kot je to že običaj, priredili tržaški skavti pred božičem in pred veliko nočjo. Poleg tega pa nudi Skupnost krščanskega življenja tudi vsakomesečno mašo vsak zadnji torek v mesecu v kapeli Marijinega doma v ul. Risorta. V pripravi pa so že tudi poletne počitnice v obliki tednov duhovnosti v Stržišču in pa duhovnih vaj za starejše na Miremskem Gradu (verjetno od 27. do 30. avgusta 1987). Torej vsekakor poln program! K sodelovanju vabimo vse mlade, pa tudi vse, ki se za mladino zanimajo ali z njo delajo. - M. K.

Trebče

Župnija sv. Andreja iz Trebče vabi vse vaščane, pa tudi tiste, ki ne živijo več v vasi, da pridejo v nedeljo 30. nov. ob 10. uri k slovesni maši, ki bo v čast sv. Andreju, zavetniku naše župnije in naše cerkve. Pridite, da bomo skupno molili na god apostola Andreja za našo župnijo, za vse vaščane, za naše sorodnike, prijatelje in znance.

Dolina

Dvojna mera občinske uprave. Na dnevnem redu zadnje občinske seje v Dolini je bila tudi porazdelitev gmotnih prispevkov kulturnim, športnim in drugim prosvetnim skupinam v višini skoraj osem milijonov lir. V zadevno razpravo je v imenu svetovalec SSK posegel tudi načelnik Mahnič, ki je med drugim dejal, da bi se morale podpore podeljevati na osnovi dejavnosti posameznih društev in predlagal popravek, po katerem naj bi se primerno povečal zgolj simbolični dotedanji prispevek Mladinskim domovom ter dodelil enak prispevek tabornikom in skavtom. Krajevni sekciji Modrega vala je namreč dolinska občinska uprava dodelila 200 tisoč lir, skavtski skupini pa 60 tisoč lir.

Župan Svab se je skušal izogniti tej upravičeni zahtevi z neko splošno pripravljenostjo, da se o tem razpravlja, da pa predloženega sklepa odbor ne more spreminjati. Zaradi takšnega v bistvu odklonilnega zadržanja župana Svaba oziroma odbora so se svetovalci SSK pri glasovanju omenjenega sklepa vzdržali.

Zelo čudno se nam zato zdi poročanje v nedeljski številki »Primorskega dnevnika«, ki piše, da se je vzdržal le svetovalec Mahnič, v resnici pa so se poleg treh svetovalec SSK vzdržali tudi trije svetovalci DC. Skupno vzdržanih je bilo torej šest svetovalec. Zakaj potem takšno izkrivljeno poročanje neznanega dopisnika v omenjenem listu? Resnici na ljubo moramo povedati, da na omenjeni seji dolinskega občinskega sveta ni bilo nobenega časnika, zato vse kaže, da je poročilo o seji poslala občinska uprava, kar se da sklepati tudi iz dejstva, da je v omenjenem poročilu povedano vse, kar je govoril župan, kaj so vprašali in povedali drugi svetovalci zlasti iz vrst opozicije pa niti besedice.

Ali naj se temu čudimo? Kdor ima izkušnje »z demokratičnimi naprednimi upravami«, med katere spada tudi dolinska, lahko samo ugotavlja, da občasne zunanje geste predstavnikov omenjenih

Dva igralca bereta sv. pismo v obeh jezikih

Na pobudo ekumenske skupnosti iz Trsta bosta dva igralca predstavila in brala odlomke iz sv. pisma, še posebno iz evangelija. To sta slovenski igralec Andrej Božič in italijanski igralec Franco Giacobini, ki bosta v Trstu v dneh od 30. nov. do 2. dec. Spored:

V nedeljo 30. nov. ob 17.30, v Marijinem domu v ul. Risorta 3 bo Andrej Božič bral evangelij po Marku v slovenskem jeziku.

V ponedeljek 1. dec. ob 18.30, v dvorani na trgu Rosmini, ul. don Sturzo, bo Franco Giacobini bral isti evangelij v italijanskem jeziku.

V torek 2. dec. ob 19. uri, v baziliki sv. Silvestra (ob cerkvi S. Maria Maggiore) bosta oba igralca brala odlomke sv. pisma stare in nove zaveze v obeh jezikih.

Vsi lepo vabljeni na to srečanje kot pričevanje za božjo besedo, ki ne pozna meja.

urav bistveno ne spremenijo ideološke naravnosti javnih uprav, ki jih vodijo. Nobena skrivnost pa ni, da je cilj »naprednih demokratičnih« uprav v vsakem pogledu podpirati vse, kar je marksistično in levičarsko usmerjeno. Odtod diskriminacije do tistih posameznikov in skupin, ki so v prvi vrsti slovenske in narodnoobrambne smislu in idejno drugače usmerjene. Zato lahko rečemo, da smo še daleč od enakopravnega ravnanja do slovenskih kulturnih in družbenih komponent, kajti v praksi prihaja do uporabe dvojnih meril kot nazorno dokazuje gori opisani primer. - *Občan*

Družinska sreča

Prijateljema Kazimiru in Mariji Grazii Mayakovski vošči ACM obilo sreče in božjega blagoslova ob rojstvu Martine.

SLOMSKOVA PROSLAVA

v Slomškovem domu v Bazovici

v **nedeljo 30. novembra ob 17. uri**

Moški zbor »P. Trubar« iz Velikih Lašč bo pel Trubarjeve pesmi. Recital Trubarjevih izrekov.

Dr. Metod Benedik, profesor na Teološki fakulteti v Ljubljani bo govoril na temo: »Trubar in Slomšek za slovenski narod«

Otroški zbor »Slomšek« bo pel Slomškove in Gregorčičeve pesmi.

Pismo slovenskih škofov cerkvenim pevskim zborom

Dragi cerkveni pevci, organisti in pevovodje. Ob praznovanju vaše nebeske zavetnice sv. Cecilije se z vami veselimo, obenem pa izražamo srčno željo, da bi se vi, ožji sodelavci oltarja, odlikovali v tistih lastnostih, ki bi morale krasiti vsakega človeka, kaj šele vsakega kristjana, še posebej pa tiste, ki opravljajo kakšno dolžnost v cerkvenem občestvu, kakor jo opravljate vi.

Naš arhitekt Plečnik je v Stranjah na kljuki zunanjih vrat, ki vodijo na kor, upodobil kačo; s tem je želel opozoriti pevce, naj pazijo, da s svojim govorjenjem ne bi žalili drugih. Dejstvo je, da se prav mednje rada prikrade nevoščljivost, proti kateri se moramo vsi zavestno borjevati, da ne bomo drugim povzročali težav, v svoje srce pa sejali nemir.

Cerkveni pevski zbor naj bi bil kot družina s člani različne starosti: z mladimi, starejšimi in starimi. Za ohranitev sloge, miru in ljubezni v družini mora biti vsak član obziren do drugih, upoštevati mora tudi druge in jih ceniti, podobno naj bi mladi pevci znali ceniti izkušnost vr. dolgoletno zvestobo odraslih, starejši pa naj bi z razumevanjem ljubeznivo sprejemali strokovno znanje in navdušeno zagnanost mladih. Kakor je v urejeni družini nutiti nemiren tok življenja: rojstvo, odraščanje, dozorelost in umiranje, podobno se dogaja tudi v cerkvenem zboru, če živi z župnijo; vanj pritekajo vedno nove, sveže moči, vodilne vloge prehajajo od starejših na mlajše, ki znajo biti starejšim pevcem hvaležni za njihov prispevek. Ljubzen do petja naj vas druži, bogati, povezuje, da se lahko resnično zanesete drug na drugega.

Iskreno vas pozdravljamo in kličemo na vas in vaše drage božji blagoslov po Mariji, Kraljici miru in Materi lepe ljubezni.

»NAZAJ V PLANISKI RAJ!«

Proslava ob 80. obletnici smrti pesnika

SIMONA GREGORČIČA

30. novembra ob 17. uri

Marijin dom, ul. Brandesia 27, pri Sv. Ivanu v Trstu

Etnografska razstava v Mačkoljah

V srenjski hiši v Mačkoljah je bila odprta štiri dni v sredi novembra razstava vezenih in kvačkanih izdelkov naših babic in prababic. Program otvoritvene slovesnosti v soboto 15. nov. ob 19. uri je potekal v vzdušju gesla celotne prireditve: »Oživiljajmo staro in lepo za sedanjost in bodočnost.«

Pobudnica in voditeljica urednitve te posrečene razstave, ga. Romilda Tul, je ob uvodnem pozdravu povedala tudi sledeče:

»Pred desetimi leti smo prvič razstavljali v naši tedaj še stari srenjski hiši predmete iz preteklosti. Prišli so tedaj na vrsto predvsem stari dokumenti, vrednostne listine in slike. Pred enim letom smo tu predstavili domačo narodno nošo in razstavljali hrpone - vezene domače rute. Tokrat smo se zbrali k odprtju tretje etnografske razstave, katere nam prikazuje še eno vrsto vrednostnega blaga iz preteklosti, ki naj bi se ne zanemarilo v omarah ali celo zavrglo. Ovrednotiti je treba to bogastvo, ki so nam ga zapustile v dediščino naše babice in prababice v dokaz svoje pridnosti in velike ljubezni do lepih vezenih. Ob razstavljenih predmetih se more vsak obiskovalec zamisliti v dolge ure, ki so jih nekdanje vezilje posvetile urednitvi natančno izdelanih vzorcev v belo platno.«

Na slovesnosti je ponovno uspešno nastopil zbor žena, ki so zapele tri značilne stare domače pesmi in jih nekaj tudi recitirale. Tudi otroška skupina je prispevala svoj delež s petjem in recitiranjem izštevank, uspavank in drugih njim namenjenih starih pesmi. Priložnostno misel je podala ga. Bogomila Doljak iz Nabrezine, ki je znana zbirateljica narodnega blaga. Pohvalila je pobudo in čestitala k razstavi. Zlasti pa je spodbujala vse prisotne, da zvesto čujemo tovrstno kulturno blago. V odmev njenemu prepričljivemu izvajanju so sledile izjave številnih gospodin, da se da še marsikaj najti po domovih in da bo treba to in ono vezeno čuvati skrbneje in bolj ljubosumno.

Zelo lepo število obiskovalcev — domačinov pa tudi bližnjih in daljnih sosedov — dokazuje, da so tovrstne prireditve mikavne. Hvalevredno je tudi, da so učiteljice nekaterih šol pripeljale učence na ogled razstave, kar nedvomno služi za uspešnejši pouk domače zgodovine.

V spominski knjigi so se podpisali mnogi obiskovalci, med katerimi tudi odbornik za kulturo v tržaški pokrajini dr. Zorako Harej, župan občine Dolina Edvin Svab, dušni pastirji iz Brega, šolske sestre in varuh etnografskega muzeja v Škednju g. Dušan Jakomin. Slednji je organizatorju PD Mačkolje svetoval: »Uspešnost posrečene pobude nalaga dolžnost nadaljevanja.« - L. P.

Šolski problemi v Doberdolu

V doberdolski sekciji enotne srednje šole »Ivan Trnko« je še marsikak problem, ki ga bo treba v bližnji bodočnosti rešiti.

Tako npr. otroci iz Ronk nimajo rednih in ustreznih prevozov v Doberdolu, saj se morajo iz raznih krajev pripeljati, v glavnem na svoje stroške, do Selc, kjer jih potem pelje do Doberdola redni linijski avtobus, ki prihaja iz Tržiča, vendar morajo na avtobus čakati na mrazu in dežju. En dijak prihaja celo iz Staranzana in to s kolesom. Marsikatero družino bo tako stanje, če bo še naprej ostalo enako, zvalilo, da svojega otroka iz Ronk vpiše raje v italijansko šolo ali kvečjemu v Gorico.

Obenem se pojavlja problem šolskih knjig za srednješolce iz Ronk, ki si jih morajo kupovati (knjige stanejo okoli 300 tisoč lir), medtem ko si italijanski otroci svoje knjige lahko sposodijo na občini, ki učbenike nabavi z državnim denarjem po zakonu št. 10 in jih potem iz leta v leto posoja otrokom manj premožnih družin.

Predstavniki staršev iz Laškega so se zato obrnili na pokrajinskega odbornika za šolstvo dr. Spacapano, ki je v ta namen sklical sestanek na pokrajini, katerega so se udeležili starši, dr. Devetak za SSS, ravnateljica Rozalija Simič-Lojč in prof. Danijela Ferfolja-Gergolet, ki je podpornatelj na doberdolski sekciji. Na žalost se povabila ni odzvala občinska uprava iz Ronk in niti iz Doberdola.

Na sestanku so prisotni izrazili začudenje zaradi odsotnosti doberdolskih upraviteljev, ki bi morali biti v prvi vrsti zainteresirani za bodočnost šole v lastni občini, potem ko so si toliko prizadevali

za njeno odprtje, saj je tudi od priliva otrok iz okoliških občin odvisen nadaljnji obstoj šole same.

Po mnenju prisotnih bi bila najboljša rešitev ta, da bi občina Doberdolu na lastne stroške organizirala prevoze slovenskih otrok iz italijanskih občin in nazaj, pravilno usmerjen proračun bi kaj takega gotovo dovoljeval. Gre pa seveda za politično izbiro, ki bi jo morala občina osvoboditi prav v korist nadaljnje rasti slovenske šole na Krasu. V ta namen je bil poverjen mandat SSS, da na prihodnji seji razpravlja o problemu skupaj s predstavniki staršev iz Ronk in s prof. Ferfoljevo ter da stopi do upraviteljev občine za potrebno sensibilizacijo.

Odbornik Spacapan je tudi obljubil staršem iz Doberdola, da se bo pri pokrajinskem podjetju za prevoze zavzel, da bo avtobus, ki pelje dijake iz Doberdola v Gorico, ustavljal blizu šole v ul. Alviano in ne kje drugje kot se danes dogaja.

O prispevkih po državnem zakonu št. 10 je bilo rečeno, da bodo za leto 1986/87 dodeljeni kot do sedaj šoli »Trnko« v Gorici in da bo zavodski svet po svoji uvidevnosti upošteval upravičene potrebe družin iz Laškega. Razpoložljiva vsota znaša 3 milijone, katerim je treba dodati še 2,5 milijona, ki jih bo pokrajinska uprava kot doslej dodelila enotni srednji šoli »Trnko« kot prispevek za prevoze tistih dijakov, ki morajo iz svoje občine na šolanje v drugo občino. Ravnateljica Lojčkova je opozorila, da je dijakov veliko in da so potrebe marsikje zelo hude, denarja pa vse premalo. Vendar bo s skupnim naporom in razumevanjem prav gotovo prišlo do pravične in najboljše razdelitve sredstev.

Zborovski koncert na čast sv. Ceciliji

Goriški zbor »Sv. Ignacij« prireja že vrsto let koncert pevskih zborov v travniški cerkvi, ki je posvečen zavetnici glasbe sv. Ceciliji. Letošnja revija pevskih zborov je bila v soboto 22. novembra ob sodelovanju osmih goriških zborov, slovenskih in italijanskih.

Od slovenskih so nastopili zbori iz Štavnica, Standreža in »Mirko Filej« iz Gorice. Štavnicaški moški zbor je pod vodstvom Gabrijele Devetaka zapel Sattnerjevo Hitmo, o zemljani, Cvekovu Raduj, človek moj in črnsko duhovno My Lord. Cerkevni mešani zbor iz Standreža, ki ga vodi Mirko Spacapan pa je zapel dve Tomčevi, Dana mi je vsa oblast in Novo zapoved vam dam ter Hladnikovo Zvonček čuj večerni. Moški zbor »Mirko Filej« pa se je predstavil z Gallusovo Quam pulchra es, Kimovčevo Morski zvezdi in Foersterjevo Večerni ave. Zbor je vodil Zdravko Klanjšček.

Števerjan

Ob zadnjih upravnih volitvah v Števerjanu je veljalo za neresnico, če je kdo trdil, da ni števerjanska Občinska enotnost nič drugega kakor »longa manus« (dolga roka) PCI. Tudi nekateri disidenti Slovenske skupnosti so v tem smislu prepričevali volivce in pripomogli k zmagi te liste. Po volitvah se je izkazalo, da je bila to ponovna prevara in danes občinska uprava vedno jasneje kaže svojo komunistično barvo.

Ni dolgo tega, ko je župan Humar kandidiral na isti PCI ob volitvah v upravni svet Goriške zdravstvene ustanove. To je skušal sicer brezuspešno opravičevati na občinski seji dobesedno trdeč: »Odlučitev sem sprejel premišljeno, prepričan, da je v skladu z interesi celotne slovenske narodne skupnosti.«

Torej, interesi Slovencev v Italiji so ti, da se vsi vključimo v PCI! Hvala g. županu za take nauke! Niso ne izvirni ne novi. Vendar to ni bilo dovolj. Te dni je namreč občinska uprava odslavila dosežanje občinske tajnice in sprejela v službo za občinskega tajnika vidnega predstavnika PCI Rediva. Bil je med drugim občinski svetovalec PCI v Gradiški ob Soči.

Menimo, da v Števerjanu samo slepi ne vidijo in gluhi ne slišijo.

Začela se je vrsta »Nedeljskih koncertov«

V nedeljo 9. novembra so se v goriškem Avditoriju pričeli »Nedeljski koncerti«, ki jih prireja KD Lipizer. Na prvem je nastopila japonska pianistka Kayoko Shuto. Zavzeto in precizno je odigrala Beethovno sonato »Patetica«, prav tako tej sledeči Chopinovi skladbi »Scherzo v B duru« in »Polacca op. 44«. Spored so zaključile Bartokove »Sonatine«, na zahtevo občinstva pa je dodala še tri skladbe izven programa: dva Chopinova valčka in Scarlattijevo Toccato.

Japonska umetnica je naslednji dan nastopila tudi za nižje in višje srednje šole v Gorici, kar je prav tako pobuda KD Lipizer. Pobuda je dobila ime »Koncerti za šole«; sledili bodo v celotni sezoni 1986/87 nedeljskim koncertom. Do sedaj so se odzvale šole Virgilio, Ascoli in Dante Alighieri.

Predsednik goriške hranilnice in posojilnice (Mont) Antonio Tripiani si je ogledal novo telovadnico ob Katoliškem domu. Sprejeli so ga odborniki, ki imajo na skrbi zgraditev tega objekta. Na Cecilijanki so številni udeleženci lahko videli, da je opravljenih že veliko del. V glavnem še manjka razsvetljava, ogrevanje in tlak. Prispevki so v tem trenutku še bolj zaželeni, ker se je treba držati določenih rokov.

15. literarni natečaj »Mladike«

1. Revija Mladika razpisuje nagradni literarni natečaj za izvirno še neobjavljeno črtno, novelo ali ciklus pesmi poljubne vsebine.

2. Rokopis je treba poslati v dveh čitljivo pretipkanih izvodih na naslov MLADIKA, ul. Donizetti 3, 34133 Trst, do 31. decembra 1986. Rokopisi morajo biti opremljeni samo z geslom ali šifro. Točni podatki o avtorju in naslov naj bodo v spremnem pismu, opremljenim z istim geslom ali šifro.

3. Ocenjevalno komisijo sestavljajo: univ. prof. in kritik Martin Jevnikar, pisatelj Alojz Rebula, pesnik Albert Miklavc, prof. Ester Sferco in odgovorni urednik revije Marij Maver. Mnenje komisije je dokončno.

4. Na razpolago so sledeče nagrade:

za črtno ali novelo:
prva nagrada 150.000 lir
druga nagrada 100.000 lir
tretja nagrada 50.900 lir

za ciklus pesmi:
prva nagrada 100.000 lir
druga nagrada 50.000 lir
tretja nagrada 30.000 lir

5. Izid natečaja, ki je odprt vsem, ne glede na bivališče, bo razglašen ob slovenskem kulturnem prazniku — Prešernovem dnevu — na javni prireditvi in po časopisu ter bo sporočen z osebnim pismom nagrajencem.

Vsi teksti ostanejo v lasti Mladike. Nagrada dela bodo objavljena v letniku 1987. Objavljena bodo lahko tudi druga dela, za katera bo komisija mnenja, da so primerna za objavo.

Šport

MOŠKA C2 LIGA Olympia - Ginn. Spilimb. 3 : 0 (15 : 17, 15 : 2, 15 : 10)

Trener Tušar je v soboto 22. nov. postavil proti ekipi iz Spilimberga v Furlaniji standardno postavbo: Mirko Spacapan, Rinaldo Dornik, Simon, Andrej, Damijan Terpin, Stefan Cotič. Izkazalo se je, da so bili naši fantje premočni za to moštvo, zato je lahko trener poskusil še z drugimi igralci, zlasti mlajšimi. Tako so stopili v igro Igor Cotič, Lucio Batistič, Luka Maraž in Martin Komjanc.

Igra sama ni bila na višini: prevelika je bila razlika med moštvi. Vendar pa bi naši igralci morali pokazati več taktične igre, zlasti še, ker je bilo možno dobro sprejemanje in tako graditi igro. Potrebna bi bila tudi večja zagrizenost in volja do visoke zmage. Zato bo treba izpiliti sprejemanje in deloma servis, zlasti pa se je treba spoprijeti z najšibkejšim tehničnim elementom: z blokom.

To soboto je na vrsti tekma s tržaškimi Borom.

MOŠKA D LIGA Soča - Nuova Pallavolo 1 : 3 (15 : 6, 9 : 15, 0 : 15, 14 : 16)

V drugem nizu, ko je Soča So.Be.Ma. še popolnoma obvladovala položaj z delnim izidom 8 : 2, je prišlo do preobrata; odtlej pa do konca tretjega seta so naši zbrali eno točko, Tržačani pa kar 28. Ni čuda, da ni moglo priti do drugega kot do poraza. - P. T.

PRVENSTVO DECKOV UNDER 16

Olympia - S. Luigi 1 : 3

Prvenstvo dečkov se je komaj začelo. Igralci Olympie, ki so šele na začetku odbojcarske poti, so tekmo nerodno izgubili.

Za Olympio so igrali: G. Stiligoj, J. Terpin, D. Dani, N. Delai, I. Cotič, D. Braini, D. Pintar, M. Belloni, M. Gus, M. Cotar, S. Kosič, M. Lutman.

Fincantieri - Olympia 1 : 3

Ceprav v okrnjeni postavi, so si naši priborili prvo zmago. Igra je bila vseskozi borbena. Pri naših je tokrat odlično deloval servis; posebno sta se izkazala Pintar in Brajnik. - I. C.

Zahvala

Zveza slovenske katoliške prosvete se zahvaljuje zborom, dirigentom in vsem, ki so sodelovali in spremljali Cecilijanko 86; da je lahko izpolnila vsa pričakovanja.

V Mirnu odkritje spominske plošče dekani Pahorju

V soboto 29. novembra ob 17. uri bo v župnijski cerkvi v Mirnu slovesno odkritje in blagoslovitev spominske plošče dolgoletnemu župniku in dekani Oskarju Pahorju (1886-1964) ob stoletnici rojstva. Po blagoslovitvi plošče bo koncelebrirana maša duhovnikov, rojenih v Mirnu. Mirenci na slovesnost še posebej vabijo tudi bližnje Rupence in Pečane, saj so med njimi mnogi, ki so še ohranili spomin na pok. dekana Oskarja Pahorja.

OBVESTILA

Večer o nadškofu Sedeju bo v petek 28. novembra ob 16.30 v veliki dvorani goriškega bogoslovja, posvečen 80-letnici imenovanja F. B. Sedeja za goriškega nadškofa. Predavali bodo: prof. Tomaž Simič o Sedejevi življenjski poti; prof. Franc Kralj o vidikih Sedejevega dušnopastirskega dela in don Luigi Tavano o Sedejevi kulturni zavzetosti. Sledila bo diskusija

V cerkvi sv. Roka v Gorici bo v soboto 29. nov. ob 20.30 ob inauguraciji novih orgel pevskega zbora »Ars Musica« orgelski koncert, ki ga bo izvajal prof. Hubert Bergant iz Nove Gorice. Isti bo nato spremljal na orglah zbor »Ars Musica«, ki bo pod vodstvom Franca Valentinsiga izvedel nekaj primernih skladb. Pred koncertom bo domači župnik Ruggero Di Piazza nove orgle blagoslovil.

Redna mesečna seja ZSKP bo v ponedeljek 1. decembra ob 20.30 v Katoliškem domu v Gorici.

Ženski pevski zbor iz Laškega organizira miklavževanje z otroško igrico v četrtek 4. decembra v župnijski dvorani v Romjanu. Pričetek ob 18. uri.

V Peterlinovi dvorani v Trstu, ul. Donizetti 3 bo v soboto 28. novembra ob 20.30 kot gost nastopila s solospeli argentinska rojakinja Bernarda Fink. Na klavirju jo bo spremljala Blaženka Arnič.

Spominski večer ob 80. obletnici smrti pesnika Simona Gregorčiča priredi nižja srednja šola »S. Gregorčič« v Dolini pri Trstu. Proslava bo v soboto 29. novembra ob 20.30 v občinskem gledališču »F. Prešeren« v Boljuncu. Misel ob Gregorčičevem letu bo podal Tone Partljič, predstavnik Društva slovenskih pisateljev.

ACM - Trst vabi k maši za edinst, ki bo 1. decembra ob 17. uri v Marijinem domu v ul. Risorta 3. Po maši predvajanje diapozitivov.

DAROVI

Za Katoliški glas: družina Prinčič ob obletnici očetove smrti 10.000 lir.

Za Pastirčka: V. Sever 20.000 lir.
Družina N. N.: za slovenske misijonarje 100.000; Za Katoliški glas 100.000 in za Katoliški dom 100.000 lir.

Za cerkev v Sovodnjah: S. K. v spomin pok. sosedu Cirila Češčuta 30.000 lir.

Za zbor »F. B. Sedej« v Števerjanu: namesto cvetja na grob Ivanke Gabrovec daruje števerjanska sekcija SSK 50.000 lir.

Za cerkev na Peči: Ludvik Čevdek ob Simonovi in Marijini obletnici smrti 50.000 lir.

Za cerkvico v Cerovljah: namesto cvetja na grob Alberta Legiša daruje: Anica (Cerovlje 9), Frančka, Pina in Marija (Cerovlje 35) po 20.000 lir; Lina, Čana, Lučana, Ema, Pavla, Anica, Nadja, Milena in Marija Pahor po 10.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Zora Hrovatin v spomin na Milo Brišček 10.000; Francka Vremec 50.000; Marija Milič v spomin na moža Pepija ob prvi obletnici smrti 50.000; Pina Brišček in Lojzka Hrovatin namesto cvetja na grob sestrične Mile, vsaka po 50.000; Justina Vatta 20.000 lir.

Za sklad »M. Cuk«: Anica Callin v spomin mame Milene in očeta Franca 50.000; Sonja Božič-Pahor 20.000 lir.

Za Marijanišče na Opčinah: Justina Vatta 30.000 lir.

V spomin Elvire Udovič: sin Marko za Katoliški glas 50.000, za Marijin dom v Rojanu 100.000, za cerkevni zbor 100.000; Marija Laurenčič za Marijin dom v Rojanu 50.000 in ga. Stanič za cerkevni zbor v Rojanu 50.000; Ana in Jože Ferluga za lačne po svetu 50.000; družina Lojk, Gorica za misijone 30.000 lir.

Za obnovo fresk v Bazovici: Marija Kovečeva 10.000; Marija Kraljeva 10.000; ob pogrebu Josipa Franco brat Aldo 100.000, v spomin Ladkote Križmančiča 10.000; Gianna Martinoli, Trst 100.000; Anna Trentin 20.000; Marija Francova v spomin očeta Jožeta 10.000 lir.

Za slovenske misijonarje: N. N., Peč 70.000; N. N., Peč 20.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

ZAHVALA

Ganjen nad dokazi sočutja in ljubezni ob smrti naše drage mame

Ivanke Gabrovec vd. Mužič

se iskreno zahvaljujemo vsem. Zlasti še g. župniku A. Lazarju za pogrebne obrede, pevcem, darovalcem cvetja in vsem, ki so drago pokojnico spremili na zadnji poti.

Števerjan, 25. novembra 1986

Sin Lojze z družino

Spored od 30. nov. do 6. dec. 1986

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.10 Mladinski oder: »Zivalske dogodivščine«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Nediški zvon. 15.30 Sportne novice.

Ponedeljek: 8.10 Iz šolskega sveta. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Janko Gerdol. 13.20 Zbovska glasba. 14.10 Otroški kotichek: Lahkih nog naokrog. 16.00 Zbornik: Osebnost. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Nediški zvon. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo; sestanek ob dvanajstih. 14.10 Povejmo v živo! 15.00 Mladi mladim. 16.00 Razmišljanja o vsakdanjih stvareh. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 M. Mirtič: »Prekinjena zveza«. Radijska igra.

Sreda: 8.10 Raziskovanje in gibalne dejavnosti. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 13.20 Cecilijanka 1986. 14.10 Gospodarska problematika. 16.00 Od Milj do Devina. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni odmevi.

Četrtek: 8.10 Od Milj do Devina. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Odgovori v barvah. 16.00 Na goriškem valu. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Zbor »G. Peresson« iz Piazza d'Arta. 18.00 Pričevanja o TIGR-u.

Petek: 8.10 Na goriškem valu. 10.10 Koncertni in operni spored. 11.30 Beležka. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 13.20 Zbovska glasba. 14.10 Naž jeziki; ne prezirimo. 15.00 Iz filmskega sveta. 16.00 Zbornik: Osebnost. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 10.10 Simfonični orkester RTV Ljubljana. 11.30 Poljudno čtivo. 12.00 Sestanek ob dvanajstih. 14.10 Poti do branja. 14.40 Drugi program. 17.00 Kulturna kronika. 17.00 Mi in glasba. 18.00 Janez Povše: »Čemu mi gosli, gosli zlate.« Življenje S. Gregorčiča v treh podobah.

Za kapelo sv. Leopolda pri Domju: Vera Turk, Trst v spomin pok. Elvire Zeleznik 20.000; N. N., Trst 20.000; E. P., Trst ob 3. obletnici smrti nepozabne Ivanke Furlan za novi oltar 50.000; po p. Alfonzu iz Gorice 100.000 lir.

Za lačne po svetu: sestra brat in vsakinja v spomin na pok. Ivanko Žvanut ob 10. obletnici smrti 50.000 lir.

Za misljone: Rafaela Ferfolja 50.000; Marija Markuža 45.000; Avgust Furlan za obletnico smrti sestre Ivanke 20.000; M. Malnig 100.000 lir.

ZVEZA SLOVENSKE KATOLIŠKE PROSVETE GORICA

SKPD M. FILEJ Gorica SKPD F. B. SEDEJ Števerjan

NADŠKOF FRANČIŠEK B. SEDEJ Njegova doba in podoba

Nedelja, 7. decembra ob 16. uri

v Sedejevem domu v Števerjanu.

Na sporedu sta predavanja:

— Andrej Sedej: Nadškof F. B. Sedej in župnik Ciril Sedej — pastirja goriških rojakov;

— Tomaž Pavšič: Sedejeva domovina Cerkljansko (z diapozitivi). Sodeluje števerjanski zbor »F. B. Sedej«.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 400 lir, k temu dodati 18 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo